

یکی از اماکن مدرن تکنیک انتقال جنین (ET)، واحد تکثیر دام در کمبریج انگلستان است که ریاست آنرا سرجان هاموند بعهده دارد. هاموند در ضمن یک متخصص مشهور اصلاح نژاد دامی است. هدف سرجان افزایش تراکم انتخاب نه تنها بر اساس لاین پدر بلکه همچنین بر اساس لاین مادر بود. به برکت کار تحقیقاتی مهمی که عمدتاً در ایالات متحده آمریکا و اروپا صورت پذیرفته پیشرفت قابل ملاحظه‌ای در انتقال جنین حاصل شده است.

تصور میشود سالیانه بیش از یکصد هزار انتقال جنین در ایالات متحده و بیست و پنج تاسی هزار انتقال جنین در اروپا صورت می‌پذیرد. کار تحقیقاتی فقط روی گاو متمرکز نشده بلکه همچنین در خصوص اسبها، گوسفندان، بزها، خوکها و حیوانات باغ وحش با موفقیت‌های متغییر انجام پذیرفته است.

حیوانات کوچک آزمایشگاهی مانند موشهای خانگی، موشهای صحرایی و خرگوشها که به تعداد زیادی قابل دسترسی می‌باشند جهت آزمایشات در سطح وسیع مورد استفاده قرار گرفت. در دهه گذشته طب انسانی به نحو فزاینده‌ای به تکنیک انتقال جنین علاقه‌مندی نشان داده و توجه خود را به تجربه طب دامپزشکی در این مورد معطوف داشته است.

کنگره‌هایی در مورد انتقال جنین جهت تبادل تجربیات بین پزشکان طب انسانی و دامپزشکان تشکیل گردیده است. در ۲۵ ژوئیه ۱۹۷۸ اولین نوزادی که داخل لوله آزمایشگاه بارورگشته و روند انتقال جنین در آن دنبال شده بود بدنیا آمد. مضافاً در جمهوری فدرال آلمان از سال ۱۹۸۰ تا ۳۱ مارس ۱۹۸۵ تعداد ۱۰۲ مورد تولد از ۱۳۱ مورد آبستنی حاصل شده است. البته میزان موفقیت آبستنی خیلی پایین بود. تنها در ۶/۱٪ از انتقال جنین‌های انجام شده میتوان انتظار یک آبستنی را داشت (Semm, ۱۹۸۵).

Donors

انتخاب دامهای دهنده جنین

از نقطه نظر فنی، هر گاو ماده یا تلیسه با سیکل منظم میتواند با موفقیت به سویسر اوولاسیون پاسخ داده و بمنظور انتقال جنین مورد استفاده قرار گیرد. تجربه نشان داده است

که پاسخ تلیسه‌ها و ماده‌گاوهای خیلی پیر معمولاً " پائین است " در موارد بسیار خاصی از گوساله‌های پیش از مرحله بلوغ بعنوان دام‌های دهنده استفاده شده است. در ایمن حالات نیز پاسخ به سوپراوولاسیون پائین بود. علاوه بر آن مشکلاتی نیز به هنگام فلاشینگ (شستشوی رحم جهت خارج سازی جنین‌های تشکیل یافته) بروز نمود. يك ماده گزاینده آل باید ۴ تا ۹ ساله بوده دارای دستگاه تولیدمثل به اندازه طبیعی و فاقد هر گونه علائم آن، و تربیت و واژینیت با سردوره جنسی منظم، وضعیت تغذیه رضایت بخش، و دو ساله دهی نیز منظم باشد.

طبق نظر Eisten و Seidel در سال ۱۹۸۵ انتخاب بایستی بر

اساس سه معیار صورت پذیرد:

۱- برتری ارثی

۲- توانایی تولید مثل

۳- ارزش مارکتینگ آن

این امر ممکن است برای ایالات متحده آمریکا صادق باشد لیکن در کشورهای در حال توسعه معیارهای دیگری نیز بایستی مدنظر باشد و " دهنده‌ها " بر طبق آنها انتخاب کردند. بعنوان مثال برای مقاومت در مقابل گرما و بیماری، مقاومت در مقابل بیماری نریبانوز، بار توانایی کشش بار و غیره. انتخاب دقیق از نقطه نظر ژنتیکی و نیکولوژیکی در حصول موفقیت از اهمیت بالایی برخوردار است. علاوه بر این بایستی دقت زیادی در اجرای کلیه کارهای مربوطه به آن بعمل آید، زیرا که انتقال جنین پرهزینه است. به هر صورت در موارد استثنائی گاوهای ماده‌ای که از نظر ژنتیکی برده بالایی هستند ولی گوساله‌های زیادی بدنیا آورده و مجدداً " آبسنن نمیشوند " میتوانند مورد استفاده قرار گیرند. در این حالت تولید گوساله‌های بیشتر از طریق انتقال جنین تا قبل از ذبح دام مسر می‌گردد.

سوپراوولاسیون

یکی از قدم‌های اساسی در انتقال جنین سوپراوولاسیون است. تنها پس از سوپر اوولاسیون موفقیت آمیز است که میتوان تعداد رضایت بخشی از جنین را جهت انتقال فراهم نمود. عمل سوپراوولاسیون بین روزهای هشت و چهارده سیکل جنسی شروع میشود، اگر

روز فحل را روز صفر بحساب آوریم (Betteridge 1977).

تا حدود سال ۱۹۷۸ تمام واحدهای انتقال جنین يك تزریق ۳۰۰۰-۱۵۰۰ واحدی از

(Pregnant Mare Serum Gonadotropin) PMSG

راجبت ایجاد سوپراوولاسیون در گاوهای ماده مورد استفاده قرار میدادند. بهرحال

Seidel ، Nelson ، Elsden در سال ۱۹۷۸ گزارش دادند که امکان

حصول به اوولاسیون های بیشتر و بدست آوردن جنینهای بیشتر با کیفیت بهتر و در نتیجه

آبستنیهای فراوانتر با ایجاد سوپراوولاسیون با FSH

(Follicle Stimulating Hormon) بصورت

تزریق دوبار در روز با دوز پائینی بمدت ۵ روز وجود دارد. کل دوزها بین ۲۵ میلیگرم و

۵۰ میلیگرم در تغییر است. این ده تزریق با فواصل ۱۲ ساعته نیازمند کوشش بیشتری

از جانب دامپزشک یا دامپروری است که تزریقات را انجام میدهد. تصور میشود تنها آسب

PMSG مدت نیمه عمر طولانی آن باشد که به نحو منفی بر مهاجرت سلول جنسی

و مراحل اولیه نمو جنین اثر میگذارد.

در سال ۱۹۸۱ ضد سرمی بر علیه PMSG ابداع کردند که به هنگام فحلی مورد

تجویز قرار میگرفت و بازده استفاده از PMSG را بهبود میبخشید که با این عمل

تعداد جنینهای قابل انتقال بعلت بهبود یافتن کیفیت آنها افزایش پیدا میکرد. بعضی

از گروههای انتقال جنین هنوز هم استفاده از PMSG را به انگیزه سهولت در بکار-

گیری و ارزانتر تمام شدن آن در مقایسه با FSH ادامه میدهند. معمولاً " یســـک

دوز لوتنولیتیک از $PGF_2 \alpha$ چهل و هشت ساعت پس از شروع درمان تزریق میشود. پس

از مرحله فحلی که معمولاً " پس از ۴۸ ساعت صورت میپذیرد دوتاسه تلقیح انجام میگردد.

این تعداد تلقیح مصنوعی (AI) ضروری میباشد زیرا نشان داده شده که اوولاسیون

در گاوهای سوپر اووله شده در مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت شروع میشود.

جدول شماره ۱ اقدامات لازم برای سوپراوولاسیون را که توسط Mapletoft در

سال ۱۹۸۲ پیشنهاد شده است ارائه مینماید.

متأسفانه پاسخ به ایجاد سوپراوولاسیون غیر قابل پیش گوئی بوده و به نحو وسیعی متغیر

است.

Chupin در سال ۱۹۸۵ گزارش داد که پس از عمل سوپراوولاسیون بر روی ۵۶۸ گاو

ماده تلیسه یادوزاز ۲۲ تا ۵۰ میلیگرم دوبار درروز بمدت چهارده روز ، ۱۲/۱ درصدازکل مواردبهچگونه پاسخی دریافت نشد . ۰ از ۲/۲ درصدازکل مواردبیش ازبیک جنین بدست آمده وبیش ازبیک جنین انتقال یافت . تنها در ۲۴ درصد بیش از ۵ جنین قابل انتقال یافت شد .

جدول ۱ - ایجاد سوپراوولاسیون فرگاوها

۱	۲	۳
روز ۱۰ صبح	۲۵۰۰ IU PMSG	۷ mgFSH
بعدازظهر		۵ mgFSH
روز ۱۱ صبح		۶ mgFSH
بعدازظهر		۵ mgFSH
دریافت کنندگان PGF		
روز ۱۲ صبح	دامهای دهنده جنین PGF	۵ mgFSH
بعدازظهر		۵ mgFSH
روز ۱۳ صبح		۲ mgFSH
بعدازظهر		۲ mgFSH
روز ۱۴ صبح	شد PMSG	۲ mgFSH
بعدازظهر		تلقیح مصنوعی
روز ۱۵ صبح		تلقیح مصنوعی
بعدازظهر		تلقیح مصنوعی

شستشوی رحم و جمع آوری جنینها (فلاشینگ)

تا اواسط دهه ۱۹۷۰ اغلب جنینها از طریق ایجاد شکاف در خط وسط یا پهلو و جمع آوری میشدند . تکنیک شکاف خط وسط به گاوهای ماده جوان و محدود میشد . هر دوروش منجر به چسبندگی دستگاه تولیدمثل میکردید ولذا از این نظر برای گاوهای با ارزش قابل توصیه نبود . روشهای غیر جراحی خارج ساختن جنین توسط وهمکاران (در سال ۱۹۷۶)

دراست، براندوآرتی (درسال ۱۹۷۶)، السیدن، هاسروسیدل (درسال ۱۹۷۶) ولمپیت

(درسال ۱۹۷۷) ارائه گردید.

جدول ۲- تنوع پاسخها به درمان سوپر اوولاسیون (%)

سوپرااوله شده	فقدان پاسخ (0-1CL)
۸۸/۹	۱۱/۱
• جنین یافت شد	۱ > جنین یافت شد
۴/۴	۱ جنین انتقال یافت
	۱۲/۳ • جنین منتقل شد
	۷۲/۲
	انتقال یافته
	۱
	۲-۴
	۵ >
	۶/۷
	۲۱/۵
	۴۴/۰
منبع: Chupin 1985	۳۳.۵۰ mgFSH (۱)
n = ۵۶۸	۴ روزدوباردرروز

امروزه بیشتر واحدهای انتقال جنین از کاتترهاییکه توسط این مولفین مشخص شده یسا انواع دیگری از آنها تحت عنوان کاتتر Foley دوطرفه یا سه طرفه شماره ۱۸ استفاده میکنند. بطور معمول جنینها در روزهای ۶ تا ۸ پس از بروز فحلی جمع آوری میگردند زیرا که قبل از این زمان امکان اینکه آنها هنوز در ایدوکت باشند وجود دارد. در اغلب موارد هیچگونه درمان خاصی قبل از جمع آوری مورد نیاز نمیباشد. گاودهنده (Donnor Cow) در داخل يك دستگاه مهار گذاشته میشود که ترجیحا " پاهای جلویی با لا آورده میشوند. میتوان يك بیحسی اپیدورال (Epidural) داد لیکن معمولا " ضروری نیست.

قبل از جمع آوری تخمدانها از نظر جسم زرد لمس میشود تا مشخص گردد که سوپر اوولاسیون موفقیت آمیز بوده است یا خیر. جهت امکان عبور از گردن رحم کاتتر بوسیله يك

استیلت سدزنگ محکم میشود. در موارد معدودی ممکن است نیاز به استفاده از گشاد کننده گردن رحم جهت سهولت بخشیدن به عبور کاتتر از گردن رحم باشد. میل بداخل يك شاخ رحم هدایت میشود، یادشيك جهت جلوگیری از اتلاف مایع فلاشینگ پراز بساد میشود محکم کننده پس کشیده میشود سپس خود فلاشینگ را میتوان با روش جریان مداوم مایع فلاشینگ (Continuous Flow) که بطور مداوم بسته صورت گرفته و توسط السدن (سر سال ۱۹۸۰) شرح داده شد تا روی درنگ های مقطع که در سال ۱۹۸۰ توسط مایلتت توصیف شده انجام داد.

مایع فلاشینگ (PBS) Phosphate Buffered-Saline

همراه با يك درم سد سرم گوساله که توسط حرارت غیر فعال شده است یا سرم جنینی گوساله در يك استوانه مدرج (۱۰۰ میلی لیتری) جمع آوری میشوند و در درجه حرارت اطاق بمساحت ۳۰ دقیقه نگهداری میشوند تا جنینها ته نشین شوند. مایع اضافی از طریق يك صافی به بیرون هدایت میشود طوریکه فقط ۵۰ میلی لیتر در نه سیلندر باقی نماند. این مایع در بوات دوپتری قرار داده شده و حداقل دو بار از نظر جنینها موزن و آرسی قرار میگیرد. جنینهای جمع آوری شده میبایستی حداقل دو بار در PBS ته نشین داده شده و سپس از ارزیابی مورفولوژیکی در بوات دوپتریهای کوچکتر که حاوی PBS یا FBS (سرم جنینی گوساله) بیست درصد (۲۰٪) یا BSA (آلبومین سرم گاو) چهار درصد ۴٪ میباشند قرار داده شوند.

ارزیابی و مورفولوژی جنین گاوی

بسته به فاصله زمانی بین ا و ن و فلاشینگ مراحل طی شده سلولی بترتیب ذیل

خواهند بود

سن تخمینی (به روز)

مرحله سلولی

مورولا

۶	مورولای متراکم
۷	بلاستوسیت اولیه
۷	بلاستوسیت
۸	بلاستوسیت گسترش یافته
۹	بلاستوسیت تفریح شده

اکثر جنینهای جمع آوری شده در یک فلاشینگ بایستی در یکی از مراحل فوق باشد. از آنجا که ارزیابی دقیق جنین بمنظور موفقیت در انتقال آن دارای اهمیت فراوانی میباشد، کوششهایی در جهت ارزیابی واقعی تر در استفاده از روشهای آزمایشگاه... صورت پذیرفته است نظیر آزمایش عدم جذب رنگ (کار دیموویج - سال ۱۹۷۲) اندازه گیری فعالیت آنزیم (شیلینگ و همکاران سال ۱۹۷۹)، میزان مصرف گلوکز (رنارد همی... و اوزیل در سال ۱۹۸۲) و رنگ آمیزی (شیلینگ و همکاران سال ۱۹۷۹) برای تمام این روشها تجهیزات پیچیده و کشت (culture) آزمایشگاهی مورد نیاز است بنابراین آزمایشات فوق ارزش اندکی در انتقال جنین روزمره یا شرایط فارمی دارد. بنابراین هنوز بایستی بر ارزیابی میکروسکوپی که بر اساس تجربه میباشد اعتماد کرد. جنینها بطورتک تک مادر شتمائی ۵۰ مورد آزمایش قرار گرفته و کیفیت آنها از طریق مشخصات زیر که توسط لیندز و رایت در سال ۱۹۸۲ پیشنهاد گردیده تعیین میگردد.

عالی - یک جنین ایده آل، کروی، متقارن، با سلولهای هم اندازه، یک رنگ و دارای بافت یکنواخت.

خوب - نواقص جزئی مانند چند بلاستومر برآمده، شکل بی قاعده و یا تعدادی وزیکول قابل قبول - اشکالات مشخص ولی نه جدی، وجود بلاستومرهای برآمده، شکل نامنظم، تعدادی وزیکول.

ضعیف - مشکلات جدی، تعداد زیادی بلاستومر برآمده سلولهای استحاله ای شده، سلولهای با اندازه های متفاوت وزیکولهای بزرگ متعدد، ولی دارای ظاهری قابل زیست. همین مولفین ارزیابی میکروسکوپی را با نتایج آوستنی مقایسه کردند.

تعداد آبتنی	تعداد جنبینهای انتقال یافته
(%۴۵)	۲۲۰ عالی
۷۶(%۴۵)	۱۷۰ خوب
۲۱(%۲۵)	۸۵ قابل قبول
۴(%۱۴)	۲۹ ضعیف

دریک نشریه جدیدتر، هاسلروهکاران (درسال ۱۹۸۷) نتایج پس از انتقال جنبین از طریق جراحی را گزارش کردند (جدول شماره ۳) واضح است که بهترین نتایج بسـ جـ جنبینهای حاصل میشود که بعنوان عالی و یا خوب طبقه بندی شده و در خصوص جنبینهای مورد قبول وضعیت کاهش قابل ملاحظه ای در نتایج وجود خواهد داشت.

جدول ۳- اثر کیفیت مورفولوژیک جنبینی در میزان آبتنی انجام شده بدنبال انتقال جنبین

کیفیت جنبین	تعداد انتقالها	تعداد آبتنی ها	درصد آبتنی
۱۹۸۰-۱۹۸۳			
خوب	۵۵۲۱	۴۰۳۷	۷۳۵
متوسط	۳۰۴	۱۸۱	۶۰
بد	۷۶	۳۱	۴۱
۱۹۸۵-۱۹۸۶			
۱	۵۴۲	۴۵۱	۸۳
۲	۴۰۸	۳۰۷	۷۵
۳	۲۱۴	۱۳۵	۶۳
۴	۱۳	۶	۴۶

انتخاب دریافت کنندگان و همزمان کردن سیکل قحلی در دامهای دریافت کننده :

یک دریافت کننده ایده آل عبارت از یک ماده گاویاگوساله جوانی است که عاری از بیماری بوده و دارای سیکل جنسی منظمی باشد. نژاد در این مورد اهمیتی ندارد. بهر صورت گزارش شده که حیوانات بانژاد مختلط (Cross-Bred) بطور معمول

بارورترهستند) السدن وسیدل سال ۱۹۸۵) دامپایستی دریک شرایط تغذیه‌ای خوب بوده و قادر به تولید گوساله‌ای در اندازه نژاد کاشته شده (Implanted) باشند. این امرمخصوصاً " درموردکشورهای درحال توسعه صادق است جائیکه انتقال جنین ازگاوهای درسطح بالای ژنتیکی یا وارداتی به گاو بومی مجاز است.

بهرحال مساله‌ای که در موفقیت انتقال جنین از اهمیت زیادی برخوردار است همزمان کردن سیکل فعلی دامپای گیرنده‌دهنده است که نیازمند آگاهی از دمای درجه حرارت دقیق بدن دریافت کننده است. همانطوریکه در جدول ۴ مشاهده میشود لیندزورایسنف (در سال ۱۹۸۲) نشان دادند که حتی همزمان کردن مرحله سلولی جنین دام گیرنده خیاسی مهمتر است. السدن سال ۱۹۸۲ گزارش داد که اعمال مدیریتهای در سطوح متغیر باعث تغییر میزان آبستنی بین ۴۰ تا ۹۱٪ در بین گروههای دریافت کننده جنین میگردد. که این امر اهمیت انتخاب، توجه و آماده سازی دامپای گیرنده را مورد تاکید قرار میدهد.

جدول ۴- همزمان کردن سیکل استروس در گاوهای گیرنده - دهنده جنین

همزمانی		همزمانی گیرنده - دهنده		همزمانی گیرنده - جنینی	
تعداد	آبستنی (%)	تعداد	آبستنی (%)	تعداد	آبستنی (%)
۱۶	۶ (۳۸)	۵۳	۱۲ (۲۲)	۲	
۵۲	۲۶ (۵۰)	۹۲	۴۷ (۵۱)	۱	
۱۰۰	۴۲ (۴۲)	۱۴۶	۷۷ (۵۲)	۰	
۱۱۸	۵۹ (۵۰)	۶۱	۳۱ (۵۱)	۱	
۱۰۴	۴۱ (۳۹)	۳۸	۷ (۱۳)	۲	

انتقال جنین :

به موازات جمع آوری جنینها از طریق جراحی ، انتقال آنها نیز از طریق جراحی با ایجاد شکاف در خط وسط (Mid-line) صورت گرفت . علاوه بر مسائل متداول که در جراحی و بییهوشی با آن مواجه هستیم اینگونه روشهای جراحی نیازمند زمان زیاد و بکارگیری نیروهای انسانی فراوانی میباشد . در حال حاضر با کشف شدن روشهای انتقال جنین بطریقه غیر جراحی ، کار انتقال به مرحله ای رسیده که تقریباً " تمام انتقالها با استثنای کمی (در صورت وجود برنامه های خاصی) به طریق غیر جراحی انجام میگیرند .

جنین در یک پیپت ۰/۲۵ سی سی قرار داده شده سپس آن را در یک طیانه تلخیص قرار میدهند . سپس غلاف طیانه را کشیده وثابت میکنند ، پیپت دیگری که یک سر آن با کاغذی با پوشش پلاستیکی یا لایه محافظ دیگری پوشیده شده به انتهای دیگر طیانه متصل میشود . سپس دستگاه بداخل مهبل هدایت میشود . پس از عبور انتهای طیانه از حلقه غضروفی خارجی گردن رحم ، طیانه با اعمال فشار از طریق پیپت یا غلاف محافظ آرامی بداخل شاخی از رحم هدایت میشود که تخمدان مربوطه دارای جسم زرد فعالی است . (رایت ۱۹۸۱) جنین در حد امکان در عمیق ترین نقطه رحم قرار داده میشود البته بایست از آسیب رساندن به مخاط رحم احتراز شود انتقال جنین غیر جراحی (non-surgical) نیازمند مهارت و تجربه مداوم جهت حصول به یک میزان آبستنی رضایت بخش در حدود ۵۵ تا ۶۵ درصد است وقتی انتقال جنین بطریقه جراحی صورت میگیرد ، میزان آبستنی ۶۰ تا ۷۰ درصد انتظار میرود .

انجماد کامل جنینها :

روش مثبتی که در جهت رفع موانع مربوطه در خصوص بکارگیری بیشتر انتقال جنین در مقیاس بالا ارائه شده روش انجماد کامل میباشد که مشکلات زمانی و فاصله را مرتفع میسازد . انجماد کامل جنینهای گاوی و گوسفندی موفقیت آمیز بوده و توسط بسیاری از مولفین (ویلادسن ، پولزور او سون در سال ۱۹۷۸ ، لهن یانسن در ۱۹۸۱ ، رن سارد اوزیل و همن در سال ۱۹۸۱) گزارش شده است . از آن زمان کارهای تحقیقی بیشتری بمنظور بهبود تکنیک صورت گرفته است لیبو (Leibo) ، وست و پری (در سال ۱۹۸۲) و لایبو

در سال ۱۹۸۴ با ارائه روش رقیق سازی سهم مهمی در تکنیک انجماد کامل جنین را بخود اختصاص داده‌اند. در سایر تکنیک‌ها نیاز به این بود که جنین‌ها از یک مایع محافظت‌کننده از سرما با مولاریته فزاینده عبور داده شوند. لایبو (Leibo) در سال ۱۹۸۴ ثابت کرد که بایک دقت یک یک مرحله‌ای همین نتایج بدست می‌آید.

بدون در نظر گرفتن تنوع روش‌های همگی آنها مفاهیم مشترکی دارند بشرح زیر:

– افزودن ماده DMSO بعنوان محافظت‌کننده سرما Cryoprotectant (دی متیل سولفوکسید) یا گلیسرول که در مراحل متعددی برای افزایش غلظت یادریک مرحله افزوده میشود (نیمان سال ۱۹۸۵).

– تقلیل حرارت دادن سرد کردن درجه حرارت اطاق به ۷- درجه سانتیگراد به ازاء یک درجه سانتیگراد در یک دقیقه.

– کاشتن تخم (Seeding) بطریق اتوماتیک یا با پنس سرد شده.

– تقلیل حرارت از ۷- درجه سانتیگراد به ۲۸- سانتیگراد یا ۳۵- درجه سانتیگراد با ازاء ۰/۳ درجه در هر دقیقه.

– رساندن برودت به ۳۷- درجه سانتیگراد با ازاء ۰/۱ درجه در هر دقیقه پس از ده دقیقه در درجه حرارت نهائی جنین‌ها بداخسل ازت مایع انداخته میشوند.

آب کردن (Thawing) بسرعت در یک وان آب در درجه حرارت ۲۵ تا ۳۷ درجه سانتیگراد صورت می‌پذیرد. ماده محافظت‌کننده سرما یا باید از طریق مختلفی از کاهش مولاریته حذف شود یا چنانکه توسط Heyman, Renard و Ori (۱۹۸۲) و Nieman و همکاران (۱۹۸۲) نشان داده شد بایک مرحله با استفاده از محلول سوکروز اینکار عملی گردد.

پس از آب کردن (خروج از حالت انجماد)، جنین‌ها برای ساعت‌ها کشت شده و بطریقی مورفولوژیکی ارزیابی می‌گردند یا اینکه سریعاً "بدامی دیگر منتقل میشوند. زنده ماندن جنین‌ها به میزان ۸۰ درصد قابل انتظار است که منجر به یک میزان آبستنی در حدود ۵۰ درصد باتغییرات وسیع میگردد این تغییرات بستگی به واحداً انتقال جنین و شدت انتخاب پس از خروج انجماد دارد.

طریق دیگر انجماد عمیق جنین‌ها تحت عنوان Vitrification است که توسط Massif, Ectors, van der Zwalmen در سال ۱۹۸۷ شرح داده شد. ویتریفیکاسیون

جامدسازی مایع است که از افزایش فوق‌العاده‌ای ویسکوزیته در طول زمان سرد کردن حاصل میشود. طوریکه گفته میشود مایع تبدیل به شیشه گردیده است. این امر نیاز به حضور غلظتهای بالای از ماده محافظت‌کننده سرما و کاهش و اعزایش زیاد حرارت دارد.

جراحی میکروسکوپیك Microsurgery - دونیم کردن جنینها :

در گذشته کارهای تحقیقاتی مهمی در زمینه جراحی میکروسکوپیك به منظور تولید دوقلوهای یکسان صورت پذیرفته است. Steen Willadsen از دانشگاه کمبریج انگلستان و (George Seidel) از دانشگاه کلرادو در فوریت کولینز ایالات متحده آمریکا؛

در این زمینه شایان ذکر هستند. این محققین در مسکنی سابق این تکنیک در برایندهای عادی انتقال جنین نقش قابل ملاحظه‌ای داشته اند. منظور تقسیم جنینها حتی تحت شرایط عملی در فارم روشهای ساده‌ای بکار برده میشود. مزیت دیگر بکارگیری این تکنیک آن است که تعداد جنینهای قابل انتقال با زاء هردام دهنده جنین (London) میتواند دوبرابر شود، در نتیجه تعداد گوسانه‌های بیشتری به نسبت روشهای انتقال جنین قدیمی حاصل میشود. (Williams, Elsdon & Seidel)

تعداد کل جنینهای دونیم شده ۷۲

تعداد نیمه جنینهای انتقال یافته ۱۴۴

تعداد آبستنی‌ها به تعداد نیمه جنینهای انتقال یافته (۵۰٪) ۷۲/۱۴۴

تعداد آبستنی‌ها به تعداد جنینهای دونیم شده (۱۰۰٪) ۷۲/۷۲

تعداد جنینهای نیم شده منجر به دو آبستنی (دوقلو) (۲۵٪) ۱۸

Niemann و همکاران در سال ۱۹۸۶ انجماد موفقیت آمیز نیمه جنینهای گرفته شده از جنینهای گاوی هفت روز را گزارش نمودند. شش آبستنی منتهی به یک جفت دوقلوهای مشابه از انتقال سیزده نیمه جنین خانوشان از انجماد (۴۶٪) بدست آمد که بعنوان عالی یا خوب طبقه بندی شدند. همچنین این تحقیق پیشنهاد نمود که انجماد جنینهای دونیمه شده بهتر از دوتکه کردن جنینهای منجمد است که از حالت انجماد خارج شده اند. این تکنیک همچنان نیازمند پیشرفت است لیکن در حال حاضر مسائل هیچچنان انگیزی در برنامه‌های پرورش گاو و تحقیق ارائه نمیشود.

گروههای تحقیقاتی متعددی در این رشته کار کرده‌اند، زیرا این مسئله در توسعه انتقال جنین در برنامه‌های پرورش گاو و صادرات جنینها مسئله مهمی تلقی میگردد. در آینده پیشرفت بیشتری در امر پرورش مورد انتظار است صنعت تجارتي انتقال جنین سریعاً " راه خود را در استفاده از یک روش قابل اعتماد، تجارتي و عملی برای شناسایی جنس جنینها پس از انتقال باز میکند. متأسفانه در حال حاضر روشی که جوابگوی این معیارها باشد وجود ندارد (Anderson 1987) تکنیکهای زیر در حال حاضر مورد استفاده قرار میگیرند :

۱- روشهای سلول شناسی (King 1984)

۲- محاسبه اختلاقات (در فعالیت متابولیک بین جنینهای نروماده) (Rieger 1984)

۳- اندازه گیری فعالیت گلوکز - شش - فسفات - د هیدروژنار (Williams 1987)

۴- تعیین جنسیت با استفاده از DNA کروموزوم Y آزمایش (Leonard et al 1987)

۵- ردیابی آنتی ژن H-Y (Anderson 1987) تعیین جنسیت

جنینها هنوز هم نیازمند تحقیق قابل توجه به منظور دست یابی به یک دقت قابل قبول، قبل از بکارگیری آن در مقیاس بزرگتر است.

مانی پولاسیون میکروسکوپیکی تخمها و جنینها وزمینههای وابسته به آنها علاوه

بر تقسیم تخمها که قبلاً " مورد بحث قرار گرفته طرح مسئله دیگری در این زمینه خارج از حوصله این مقاله خواهد بود.

بهر صورت آنچه ذیلاً " مطرح میشود بعضی از موضوعاتی است که محققین بر روی آنها کار کرده و تاکنون موفقیتهایی نیز بدست آورده‌اند.

۱- بلوغ گامتها و اوسیت هادرلوله آزمایشگاهی

۲- باروری درلوله آزمایشگاهی

۳- کشت آزمایشگاهی جنینها

۴- تولید Chimaeras¹

۵- تولید حیوانات ترانس ژنیک

۶- تولید حیوانات خالص

۷- تولید کلونها

¹جانوری که سرشیر، بدن بز و دم مار داشته باشد.

امکانات کاربردی درآینده انتقال جنین يك تكيك اعجاب انگيز است كه امكانات کاربردی زیادی را ارائه میدهد كه بصورت خلاصه در زیرمآید:

- ۱- انتقال جنین پیشرفت ژنتیکی در برنامه‌های پرورش گاو را تسريع مي‌بخشد.
- ۲- انتقال جنین میتواند يك وسيله مهم تحقيقاتی در مطالعه نقاشی ژنتیکی باشد.
- ۳- انتقال جنین میتواند در تحقیقات جهت مطالعه فیزیولوژیکی تولید مورد استفاده قرارگیرد، بعنوان مثال، باروری، جایگزینی و شناخت آستنی توسط مادر.
- ۴- انتقال جنین مزیت‌های زیادی در مقابل حمل و نقل سنتی دام بین کشورهای ارائه مینماید.
- ۵- خطر انتقال بیماری کاهش یافته. اجازه میدهد كه حیوان آلوده بعنوان دهننده در موارد مخصوصی بکار رود. اگر روش گاو صحیح برده. شنش و رست انبساط میسرود و " منطقه شفاف تخم " آسیب ندیده باشد خطر انتقال جنین از طریق جنین بسیار کاهش خواهد یافت (Sing 1987).

هنگامی كه جنین‌های حاصله از گاو آلوده به ویروس لوسمی گاوی (BLV) ویروس بلوتانگ (BTV) یا ویروس بیماری تب برفکی (FMDV) شسته شده و سپس به دریافت کننده‌های غیر آلوده، منتقل گردیدند هیچگونه انتقال مرضی مشاهده نشد. روش‌های بیوتکنولوژیکی، مانند جراحی میکروسکوپی و مانپولاتورهای میکروسکوپیك دوقلوژائی، تعیین جنسیت، تولید شمیراها، نام ترانس ژنیک، دام‌های خالص‌کلونها میدان وسیعی جهت کاربردهای بیشتر پیش رومی‌گشاید.

فعالیت‌های موفقیت آمیز انتقال جنین نیازمند پرحمل مجرب پرتحرک و سرمایه گذاری نسبتاً زیاد برای وسائل، تجهیزات و دارو و حیوانات آزمایشی می‌باشد.

در اغلب کشورهای خیلی پیشرفته كه دارای برنامه‌های پرورشی پیچیده بر اساس پروژنی تست و ثبت عمل كرد هستند پیشرفت اصلاح نژادی دام‌ها خیلی با سرعت انتقال جنین میتواند این پیشرفت اصلاح نژادی را از طریق افزایش شدت انتخاب در بین گاوهای نر سرعت بخشد. بهر صورت متخصصین ژنیک ادعا میکنند كه پیشرفت بیشتر برنامه اصلاح نژاد از طریق برنامه‌های استاندارد انتقال جنین در گاو و شیری تنها در حدود ۱۰٪ است و همین چه شدت انتخاب در بین گاوهای نر در برنامه‌های استاندارد اصلاح نژاد بالاتر باشد پیشرفت کمتر خواهد بود.

شکی نیست که در تلقیح مصنوعی در حال حاضر هنوز روش موثرتری جهت افزایش پتانسیل ژنتیکی در اصل بالا ابداع میشود . این امر مخصوصاً " برای کشورهای که در آنها تلقیح مصنوعی هنوز هم در مراحل ابتدائی است و جایشگاه رکورد شیر و پروژنی تست پایه گذاری شده است صادق است .

از دانشکده‌های دامپزشکی و موسسات تحقیق دامپروری خواسته شده که با کارهای تحقیقاتی در زمینه افزایش تولیدسهم شوند . آنها همچنین مسئول آموزش و تعلیم دانشجویان و آگاه ساختن آنها از مشکلات مربوط به افزایش تولید هستند .

انتقال جنین با مراحل مختلف آن در هر یک نیازمند توجه بخصوصی میباشد . به تنهایی قادر به حل مشکلات مربوط به تولیدمثل نخواهند لیکن این امر بطور حتم^{شد} محققین و دانشمندان جوان را نسبت به مشکلات و یافتن راه حل‌های مربوطه آگاهتر میسازد .

ضمناً " درک بهتری از فیزیولوژی تولیدمثل بدست خواهد آمد و در نتیجه این افراد قادر خواهند بود در خصوص حل مشکلات تولیدی در فارم کار بهتری انجام دهند . ///

منبع: World Animal Review No 64

ترجمه: واحد تحقیقات کمیته امور دام و آبزیان .